کفاره افطار عمدی

کفاره افطار عمدی

مسأله ۸۸۸) کفاره افطار عمدی روزه ماه مبارک رمضان در شرع مقدس اسلام یکی از سه مورد زیر است:
۱. آزاد کردن یک برده ؛
۲. گرفتن دو ماه روزه ؛
۳. غذا دادن به شصت فقیر.
به جهت اینکه در این دوران برده ای وجود ندارد که بتوان آزاد کرد، مکلف باید یکی از دو کار دیگر را انجام دهد.

مسأله ۸۸۹) کسی که می خواهد دو ماه کفاره روزه ماه رمضان را بگیرد، باید یک ماه تمام و حداقل یک روز از ماه دوم را پی درپی روزه بگیرد و اگر بقیه ماه دوم پی درپی نباشد، اشکال ندارد.

مسأله ۸۹۰) کسی که باید پی درپی روزه بگیرد، اگر در بین آن بدون عذر یک روز روزه نگیرد یا زمانی شروع کند که در بین آن به روزی برخورد کند که مانند عید قربان روزه آن حرام است و یا روزی باشد که روزه آن واجب است، مثلاً به روزی برسد که نذر کرده آن روز را روزه بگیرد، ایامی را که روزه گرفته، حساب نبوده و باید دوباره از ابتدا روزه بگیرد.

مسأله ۸۹۱) کسی که می خواهد شصت روز روزه بگیرد، اگر بین آن به واسطه عذری ؛ مانند بیماری یا حیض، نتواند روزه بگیرد، بعد از برطرف شدن عذر می تواند بقیه روزه ها را بگیرد و لازم نیست از ابتدا شروع کند.

مسأله ۸۹۲) غذا دادن به شصت فقیر را می توان به دو صورت انجام داد:
۱. با غذای آماده آنان را سیر کرد.
۲. به هر نفر ۷۵۰ گرم (یک مُد) گندم، آرد، نان، برنج یا سایر مواد غذایی داد.

مسأله ۸۹۳) فقیر کسی است که مخارج سال خود و خانواده اش را ندارد و نمی تواند به دست آورد.

مسأله ۸۹۴) اگر کسی هیچ یک از سه موردی را که برای کفاره عمد مخیر است، نتواند انجام دهد، باید به هر تعداد فقیر که قادر است، غذا بدهد و احتیاط آن است که استغفار هم بکند و اگر به هیچ وجه قادر بر غذا دادن به فقرا نیست، کافی است که استغفار کند، یعنی با دل و زبان بگوید: اَستَغفِرُ اللهَ (از خداوند بخشایش می طلبم).

مسأله ۸۹۵) کسی که به دلیل عدم توانایی بر روزه و غذا دادن به فقیر وظیفه اش استغفار است، اگر بعدها بتواند روزه بگیرد یا به فقرا غذا دهد، احتیاط مستحب آن است که انجام دهد.

مسأله ۸۹۶) کسی که برای کفاره عمدی می خواهد به شصت فقیر غذا دهد (به شرحی که در مسأله قبل گفته شد) اگر به شصت فقیر دسترسی دارد، نمی تواند سهم دو نفر یا بیشتر را به یک نفر بدهد، بلکه لازم است به تمام شصت

نفر به اندازه سهم هر یک غذا بدهد. البته می تواند سهم افراد خانواده شخص فقیر را به او واگذار کند که برای آنان مصرف کند و در فقیر، تفاوتی میان بچه و بزرگ یا زن و مرد نیست.

مسأله ۸۹۷) اگر روزه دار در یک روز بیش از یک بار کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد، فقط یک کفاره بر او واجب می شود، البته اگر با آمیزش جنسی یا استمناء روزه را باطل کند، احتیاط واجب آن است که به عدد دفعات آمیزش جنسی یا استمنا کفاره بدهد.

مسأله ۸۹۸) اگر کسی با آمیزش جنسی حرام یا خوردنی و نوشیدنی حرام، روزه خود را در ماه رمضان باطل کند، یکی از کفارات سه گانه کافی است، هر چند احتیاط مستحب است که هر سه کفاره (آزاد کردن برده، شصت روز روزه، غذا دادن به شصت فقیر) را عمل کند.

مسأله ۸۹۹) کسی که کفاره بر او واجب شده، لازم نیست آن را فوراً انجام دهد ولی نباید آن را به قدری تأخیر بیندازد که کوتاهی در ادای واجب شمرده شود.

مسأله ۹۰۰) اگر چند سال بگذرد و کفاره واجب را ندهد، چیزی بر آن اضافه نمی شود.

مسأله ۹۰۱) در انجام قضای روزه و کفاره آن، ترتیبی وجود ندارد و می توان هر کدام را بر دیگری مقدم کرد.